

люционери. Тогава, нещастнитѣ заточаватъ, подхвърлятъ ги на жестоко и бавно правосъдие, което съвсѣмъ не се прилага, — и на ужаситѣ въ най миризливитѣ тъмници, при които кулитѣ на кралъ Бомба, които едно врѣме възбудили негодованието на Гладстона, — сж рай; а когато запрѣнитѣ, най сетнѣ, се освободятъ, то властитѣ ги пушатъ, слѣдъ като накаратъ невиннитѣ да заплатятъ значителна сума за право на свободата. По нѣкога, като получатъ паритѣ, властитѣ испращатъ нещастнитѣ въ военния сждъ (отъ врѣме на послѣдната война въ Турция се пази осадно положение), и сжда, споредъ обстоятелствата на минутата, или ги пуца на свобода, или ги испраща на заточение.

„Сждитѣ постоянно протакайтъ дѣлата, до като разорятъ съвършенно странитѣ, и когато вече не могатъ да получатъ ни една пара, постановяватъ произволно рѣшение, безъ да се ръководятъ отъ справедливостта.

„Но даже когато се е състоялъ окончателенъ приговоръ на сжда, изгубившата страна все пакъ може, чрѣзъ бакшиша, да обърне расположението на сждитѣ въ своя полза.

„Разбойнически шайки свободно се расхождатъ по цѣла Македония. Благодарение на тая съвършенна безопасностъ, тий дохождатъ даже до вратата на голѣмитѣ градове, като Солунъ и Битоля, взематъ въ плѣнъ хората и грабятъ имуществата. Миналата година, окржитѣ Дибра, Китшево, Охрида и Битоля биле ограбени отъ тѣзи банди по нѣколко пжти: много села биле изгорѣни и разрушени, както Пападита, Орѣше, Вогилозо, и повечето жители биле избити.

„Прѣди двѣ години, турското правителство поискало да потѣпче тѣзи безредици и началницитѣ на тѣзи разбойници биле запрѣни въ Битолската и Скопската тъмници; но комиссара на султана, Дервишъ-паша, ги пусналъ на свобода подъ прѣдлогъ, че сега трѣбва да се осъществятъ реформитѣ, общини за Македония отъ Берлинския трактатъ.

„Двѣ думи за Дервишъ-паша, когото всичкото население, безъ разлика на вѣра и племе, нарѣкло *джилатъ-паша*